

re, at den pågældende hurtigst muligt vender tilbage til arbejdsmarkedet og kommer i beskæftigelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2352

9) Til arbejdsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 2348 tage initiativ til at revidere bekendtgørelsen om selvforskyldt ledighed?«

Frank Aaen (EL):

Roden til de problemer, vi har her, også når vi har nogle fortolkningsproblemer, som ministeren i hvert fald mener der er, er jo, at man har en bekendtgørelse om selvforskyldt ledighed, som har en meget stram fortolkning, der hedder, at kun ved akut opståede, helt ekstraordinære begivenheder, der ikke skyldes medlemsforhold, f.eks. trafikuheld, kan man se bort fra at kalde det en udeblivelse og selvforskyldt ledighed.

Når nu vi i Folketinget i nogen grad har lempet på sanktionerne, når vi taler om svig, vil ministeren så være indstillet på at overveje, om bekendtgørelsen om selvforskyldt ledighed og rådighedsbekendtgørelsen bliver justeret, så vi også dér får en mere rimelig sammenhæng mellem en forseelse og en sanktion?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg kan nævne, at man i forbindelse med arbejdsmarkedsreformen i 1994 og finansloftalerne de følgende år bl.a. reducerede antallet af gyldige grunde for at opsiges eller afslås arbejde, og listen af gyldige grunde blev gjort udtømmende. Der er således tale om et forligsbundet område.

Men jeg kan i øvrigt oplyse, at bekendtgørelsen om selvforskyldt ledighed bliver revideret med jævne mellemrum. Revisionen sker bl.a. på baggrund af de erfaringer, der er indhentet gennem arbejdsløsheds-kassernes administration af reglerne om rådighed og selvforskyldt ledighed, og erfaringerne med reglerens samspil med arbejdsformidlingens aktiveringsindsats.

Der er i denne stund dog ikke aktuelle planer om at revidere bekendtgørelsen om selvforskyldt ledighed, for så vidt angår de regler og

sanktioner, der er beskrevet i mit svar på spørgsmål nr. S 2348.

Frank Aaen (EL):

Jeg kunne forstå, at der ikke er aktuelle planer om at ændre det, vi har talt om i dag, men mit spørgsmål gik faktisk ud på, om vi kunne for-må ministeren til at overveje eventuelt at tage kontakt til forligspartierne, hvis det er nødvendigt for at få ændret de sanktionsbestemmelser, der i dag er indbygget i rådighedsbekendtgørelsen og bekendtgørelsen om selvforskyldt ledighed.

Jeg forstår jo ministeren sådan, at det ikke ville være en umulighed at kigge på det, og jeg vil sige, at med de erfaringer, jeg har ude fra livet, så er det lige præcis sager af denne her type, som gør, at folk er dybt forbandede både på deres fagforening, på deres a-kasse, på arbejdsministeren og på hele regeringen, fordi de faktisk mener, at de bliver umenneskeligt og urimeligt behandlet for beskedne forseelser.

Så endnu en gang: Kan vi få stillet i udsigt, at der vil blive taget initiativ til at få gennemgået de her regler og på den måde også få overvejet en revision af de her bestemmelser?

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, når han nu siger, at der har været tale om løbende revision i forligsperioden, om han så kan komme i tanker om nogle eksempler på, hvilke retninger de revisioner har taget, som har været foretaget, f.eks. inden for de sidste par år. Hvad er det for nogle initiativer, der er kommet, og hvor stammer de fra? Hvad er det for nogle argumenter, der har været for at foretage de revisioner?

Og så vil jeg også gerne spørge om, hvor vid handlemuligheden er inden for de aftaler, der er indgået. At bekendtgørelsen blevet gjort udtømmende ved sidste revision betyder vel ikke, at der slet ikke er nogen muligheder for at ændre på den?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Hvis det, fru Jette Gottlieb i virkeligheden ønsker, er en beskrivelse af, i hvilken retning ændringerne er gået siden 1994, og på hvilken baggrund initiativerne er taget, så tror jeg, det vil være fremmende for Folketingets arbejde, hvis den slags spørgsmål formuleres skriftligt og ikke blot formuleres på følgende måde: Vil ministeren i forlængelse af et spørgsmål tage